

Nr 203.

Av herr Näslund m. fl., om anslag till arvodesförbättring för riksförsäkringsanstaltens ordsombud.

I statsverkspropositionen, femte huvudtiteln under punkt 73 Riksförsäkringsanstaltens ordsombud m. m., föreslår vederbörande departementschef, att riksdagen för nästa budgetår anvisar ett förslagsanslag av 275 000 kronor, d. v. s. samma belopp som för de senaste två budgetåren.

I skrivelse den 30 augusti 1949 hade riksförsäkringsanstalten äskat ytterligare ett belopp å kronor 10 000 till höjningar av de mest otillfredsställande arvoden till ordsombuden.

Antalet ordsombud uppgår till omkring 950. Enligt ämbetsverkets instruktion för ordsombuden ha dessa att på anstaltens uppdrag verkställa undersökningar och utredningar av olika slag såsom i ärenden rörande ersättning på grund av olycksfall eller yrkessjukdomar och ärenden rörande försäkringsplikt och redovisning av anställd arbetskraft. Vidare skola de i möjligaste mån bidra till spridande av kännedom om den sociala olycksfallsförsäkringen.

Dessa ombud, som alltså utgöra en ofta nödvändig och av allmänheten uppskattad mellanhand, uppbära för sitt arbete årsarvoden, olika stora beroende på olikheter ombudsområdena emellan i fråga om geografisk utsträckning, folkmängd, förekomst av industrier m. m. Omkring 450 av ombuden ha årsarvoden på 100 kronor eller mindre. Ofta utgöra arvoden blott 50 kronor och i några fall 25 kronor per år. Flera ombud ha ännu samma arvoden som under 1930-talets början, då på grund av lågkonjunkturen arvoden på sina håll sattes ner. En reell arvodessänkning har sålunda ägt rum genom penningvärdets fall sedan nämnda tid.

Till följd av de låga arvoden ha ombudsbytena varit talrika, vilket i första hand inverkar menligt på behandlingen av de skadeersättningsärenden, som blivit föremål för utredning med hjälp av ombud. Endast den omständigheten, att många ordsombud äro personer, som inneha kommunala och andra förtroendeuppdrag och därför kommit att betrakta ombudsuppdraget som ett liknande, gör att avgången icke blivit katastrofal.

Vi anse det överraskande, att departementschefen avstyrker den föreslagna arvodesförbättringen, så mycket mer som han förklarar sig dels riksförsäkringsanstaltens uppfattning, att arvoden äro låga, och därjämte uttalar, att en viss möjlighet till förbättring av ersättningarna synes önskvärd.

Med hänsyn till vad ovan anförts hemställas,
att riksdagen måtte besluta att under ovannämnda punkt
73 å femte huvudtiteln utöver föreslagna medel anvisa yt-
terligare 10 000 kronor för budgetåret 1950/51.

Stockholm den 26 januari 1950.

P. J. Näslund.

Johan Sunne.

Hj. Weiland.

Gunnar Lodenius.